

Milé kmeny, milé stráže, milí přátelé,

*dovoluji si Vás tímto pozvat na
Kurz indiánského tancování a zpívání,*

kteřý se bude konat v Praze o víkendu 21.-22. října pod záštitou kmene Walden. Cílem tohoto kurzu je ukázat Vám základy indiánských tanečních stylů a také to, že tancování může být skvělá zábava na společných akcích a do budoucna třeba i příjemné zpestření Vašich vlastních táborů. Pro zájemce máme připravené i povídání o indiánské taneční slavnosti pow wow a o výrobě tanečních kostýmů. Rádi Vám poradíme a pomůžeme i později při jejich praktické výrobě.

Prosím Vás o předběžné nahlášení počtu lidí, kteří by měli zájem se kurzem zúčastnit. Jde o věc čistě organizační, potřebujeme vědět dopředu s koliká lidmi můžeme počítat. Proto se prosím nahláste nejpozději do konce září. Děkujeme.

Kromě indiánského tancování a zpívání bychom tento kurz chtěli pojímat také jako příležitost ke společnému setkání. Proto se i večerní program bude odvíjet od Vašich představ. Pokud proto máte nápady, jak tento večer strávit, budeme za ně jen rádi.

Ačkoliv termín už je jistý, vybíráme ještě stále z několika míst to nejvhodnější. Proto Vám nyní nejsem schopná napsat, kde přesně se kurz bude konat. Snad jen to, že to bude jedna z pražských tělocvičen. Přesání bude pochopitelně zajištěno. Jakmile padne definitivní rozhodnutí, budeme Vás okamžitě kontaktovat. (Tedy pravděpodobně jen ty z Vás, kteří se přihlásí..)

Kurz je určen pro dospělé a děti starší jedenácti let. (Po domluvě je možné udělat výjimky.)

Již teď se na Vás moc těšíme.

*Při jakýchkoliv dotazech se prosím obračete přímo na mě :
(a nahlášte se, prosím, také na tuto emailovou adresu)*

Čanphačawin (Karolína Majerová)

Tele. : +420 732 580 196

Email : midajzik@seznam.cz

Vlčovník

OBČASNÍK WOODCRAFT. KMENE VLKŮ

120
2006
září

Letošní táboření na známém místě v údolí Višňového potoka mělo své kouzlo. Podrobnosti, zážitky, fotky ze XVII. LEV naleznete v tomto čísle.

Hra o deku na XVII. LEV

Starý vlk (JH)

Jako už několik let i letos v létě jsme na společném táboře mimo sportů a celotáborové hry hráli „Hru o deku“. Smyslem a účelem hříčky je podpořit samostatné snažení a sebevzdělávání Vlků. Hra spočívá v tom, že každý zcela nový čin splněný či dokončený táborníkem v průběhu letního tábora je zapsán a neaktivnější „lovec orlích per“ je po táboře odměněn novou indiánskou dekou, na kterou se složili Starovlci.

Letošní tábor v tomto směru patří mezi velmi vydařené. Vlci, zvláště ti mladší, hledali každou příležitost ke studiu Svítku březové kůry a pokusům či plnění OP. Celkem pak bylo uděleno **89 orlích per** za vykonané činy (73 činů a 16 velkých činů). Potěšující je skutečnost, že o tato orlí pera se podělilo osmnáct účastníků táboření. Novým držitelem hudsobayky se stala **Klára (JH)** z Rakvic, které velká aktivita pomohla nejen k nové dece, ale i k titulu Stopař.

Za pozornost stojí zjištění jaké činy se plnily. V celé LLM totiž převládají OP z I. světla (sport) a nejhůře se získávají ze II. světla (přírodověda, kult. historie). U nás to letos vypadalo následovně:

I. světlo 43 činů, **II.** světlo 27 činů, **III.** světlo 15 činů a **IV.** světlo 4 činy.

Skoro by se dalo mluvit o táboře ve znamení stromů. Ve druhém světle totiž nejpilnějším činem bylo poznávání jehličnanů a výčet jejich charakteristiky. To se nám to určují původní jehličnany, když nám, nyní už kompletní sbírka jehličnanů, roste na okraji tábořiště ☺. Listnaté stromy si nejméně lidiček splnilo při průzkumu okolí tábořiště a na několikadenním pochodu. Putovali jsme krajinou s neuvěřitelně pestrou skladbou listnatých stromů (Kořenec – Pohora – Lipina – Cetkovice). Málo činů tentokrát bylo

vykonáno ze třetího a čtvrtého světla. No, uvidíme co nám připraví příští léto ☺.

Na závěr ještě trošičku statistiky. Poprvé se hrála hra o deku v roce 1999 uděleno bylo 59 orlích per nejlepší byl Brčomil (ČČ) – 15 op. V roce 2001 bylo uděleno 51 a nejpilnější byl Trťa (SG) který jich získal 10. Nejhojnějším rokem byl rok 2002. Na slavné XIII. LEV bylo uděleno rekordních 113 orlích per a majitelem nové deky se stal Pekař (B) se 17 op. Rok 2003 42 orlích per nej byl Adam (B) se 6 op a Golden s pěti orlími pery a konečně v roce 2004 40 orlích per nej byli Starý vlk s 9 orlími pery.

Druhý den ráno necháváme kolovat vlkovu buchtu. A taky oplatky. V 11 už ale lezem ze spacáku a balíme. Dnes jdeme přes Úsobrno do Pohory a odtud už na tábořiště. Cesta ubíhá pomalu. Čeká nás další kopec. Dá se přežít. Na vrcholku stojí to druhé odpočívadlo. Tady svačíme a děláme blbosti. Pokračujem v cestě přes Pohoru kde je zase zavřená hospoda a rovnou ke skautskému táboru. Tady házíme šiškami na cíl i na sebe atd. Jdeme do Kořence a pak do tábora. Na okraji pole rostou hrozně dobrý ostružiny. V táboře začnem vařit oběd. Nakonec se všichni shodneme jen na polívce Verča si splnila čin z poznávání jehličnatých stromů a jdem k Natovi. Pijeme grenu a samozřejmě lžeme zmrzky. Za tmy se vracíme do zubříku, sušíme věci a zpíváme večerní píseň.

Ráno tradičně zase stejné. Válim se a kecáme a jíme. Tak zhruba o půl 12 jsme nuceny vylézt do zimy a začít pracovat. Ada kope ohniště, Verča skládá věci ve žracáku, já s Vandou spravujeme mostek a stoly a Vlk dělá dřevo. A už je čas začít vyrábět oběd. Zalezeme zase do zubříku a hrájeme boj v píďalkách a vaříme oběd. Jenže Vlk s náma nehraje a nehlídá oběd a klidně usne. Tak se to trošičku připeče. Ale je to výborný. Až

na to že je to pikantní. Nějaká dobrá duše umyje ten připečený kotlík a vyrážíme k Natovi. Dneska máme objednané kuřecí grilovaná křídýlka. A potom si ještě dáváme každé tři zmrzliny. Fotíme se u baru s Natem a děláme blbosti. Ještě nám Vlk koupí na závěr Geishu a brambůrky. Tak se o to pereme. Zase se vracíme v potmě a zpíváme večerní píseň. Zalízáme do zubříku a povídáme si.

Áááááááááááááááá!!! Ráno nás Vlk žene z teplých spacáčků. I když v tom mém nebylo zrovna moc teplo. Musíme balit uklízet a jdeme do okrouhlé. Odtud Bodosem do Benešova a Blanska. Tentokrát nám Bodos neujel. V Blansku jdou holky koupit na cestu dvě čokolády a Vanesska si píše seznam oslovení, kterými ju máme oslovovat. Tak pro vaši informaci povolené je Vani, Vando, Vančo. Nepovolené je Vanesso, Vanessko, Vaňunko, Karle, Pupínku A používají se prý jen ty povolené!! Když tak Vanda papírek s výrazy nosí po kapsách.... tak se jí můžete kdykoliv zeptat ☺. Dojíždíme do Brna nakupujem za zbylé penízky a jdeme domů.

Rost'a:

Redakce: Jak ses cítil, když jsi házel holky do potoka??

Rosta: Byl sem nas.... a připadalo mi to fěr za to co provedly.

Redakce: Flákal ses na táboře někdy při nějaké práci??

Rosta: Ne

To nám pověděli účastníci „Rukodělek u Vlka“ . Pokračování příště Tak se mějte. Lůča a Jana.

Táborový noční život v Bětkotýpku

Vanda(JH)

Po večerech se v našem týpku nedělo nic moc extra, když jme zrovna nebyly u někoho na návštěvě nedalo se u nás v týpku nic zajímavého dělat z důvodu přítomnosti malé zvědavé Barunky. Nemohlo se ani mluvit (teda ne neslušně či zajímavě, ale to stejně potom nemnělo cenu) navíc vřdycky někdo musel být u ni aby nezačala vyvádět. Já si vlastně ale nemám na co stěžovat, protože nejhůř to odnesla Verča, kterou Bára chudáka samou láskou docela utlačovala. Z toho důvodu a i kvůli neustálým trapným Klářiným kendům jsme vlastně po večerech v našem týpku vůbec nebyly.

Srpnová jelenohorská výprava

Lůča (JH)

Koncem prázdnin konečně vyrážíme na dlouho očekávanou výpravu. Už v 10 hodin čili pro Adélku o půl jedenácté máme sraz u Vlka. Co mě ale nejvíc štvalo bylo, že jsme museli hned pěšky ťapat na hlavák. Po nutném nákupu cukrovinek vyjždíme konečně vlakem z Brna kolem cigánských domů. Vystupujeme někde.... kousek odtud je městečko Jevíčko kde mají hrozně super pizzerii. Hned tam vyrážíme. Po skvělém obědě si dáme ještě pohár. Pro Vlka pohárek speciálního piva. Potom jdeme přes náměstí kde je aspoň 7 hospod. Tady bych teda chtěla bydlet. Jdeme se podívat na gotickou věž, která je renezančně zdobená. A už nám začíná krutý pochod. Čeká nás 11 km. V Jaroměřicích si dáme kofču a bonaqu. Někteří díky Adě i namíchanou!!! Z Jaroměřic jdeme kolem kříže z doby Cyrila a Metoděje přes Kalvárii. Tento kopec je hrozně prudký a jen co ho vylezem, dem zas hned dolů. Cestou počítáme hospody. Takže na začátku vesnice se pereme o místa vepředu. Každý chce vidět hospodu první a mít bod. Cestou si Verča splnila čin z poznávání listnatých stromů. Za Úsobrnem začíná stoupání na posvátnou horu Duranu, sídlo dávných druidů, na které budeme nocovat. Před výstupem si ještě dáme tatrunku v turistickém odpočívadle. Je kryté ze dvou stran. Je skoro stejné, jaké jsme míjeli na táborové výpravě. Bohužel když jsme si kousli do tatranky, kopec se nám nezmenšil. Museli jsme se drápat až nahoru si těžkýma batohama. Ale pohled z vrchu stál za to. Hledáme si místo na přístřešek. Ale najednou z ničeho nic kousek za nama světlo až mě to oslepilo. Jako bych už nebyla slepá dost. Vzhledem k počtu všech našich mobilů a elektroniky, bysme v blízcíci se bouře neobstáli. Takže v hrozném slejváku durch mokří slízáme z hory zpět do odpočívadla z kterého si děláme „cirkusový stan“. Nejvíc je tu opiček. Sušíme věci, jíme a jdeme spát.

XVII. Letní expedice Vlků

Starý vlk(JH)

Koncem července opět vyrážíme na společný tábor všech rodů kmene Vlků. Letos už po sedmnácté. Už pěkných pár let táboříme ve svém tradičním údolí u Višňového potoku. Ale teprve podruhé uprostřed louky.

Letos je nás víc než loni. Alespoň na pár dní se zastavilo celkem 42 Vlků a čtyři hosté.

Celotáborová hra byla soustavou „hříček“, které prověřily orientaci, obratnost, zručnost i pohyblivost účastníků tábora. Hodně zaujal nový ručníkový fotbal, tradiční dekomlat, žabobez, nebo třeba stará bojová hra Vlků rožky. Zajímavé bylo srovnání postřehu na „stezce postřehu“.

Ze třinácti schovaných táborových potřeb podél lesní cesty dokázali někteří hráči najít jedenáct předmětů a jiní jen dva!! © Nejsikovnější, nejudatnější a vůbec nej byla červená družinka ve složení Rost'a, Beřák, Terezka, Lýda a Barča. Ta o dva bodíky předhonia žlutou Goldenovu družinku. Následovaly modrá družinka Pind'ova a zelená Kšeftařova.

I letos jsme bodovali úklid v týpkách.... a NEJPOŘÁDNĚJŠÍ a NEJČISTOTNĚJŠÍ táborníci sídlili v Imutýpečku a v šeltrech. Nejvíc asi vadí pohazování papírků do ohniště a taky nepověšené sedlové brašny povalující se v kufrech.

Zpestřením tábora byl i turnaj v minigolfu, který jsme sehráli na hřišti v Benešově. Absolutní vítězství vybojovala Stokyho mooc šikovná děvčica Terezka.

Dospěláci			Borci			Děvčice		
1.	Terezka	51	1.	Rost'a	60	1.	Klára	67
2.	Stoky	55	2.	Beřák	70	2.	Lůča	72
3.	Starý vlk	64	3.	Golden	72	3.	Ilča	76
4.	Luky	75	4.	Honza	74	4.	Janča	82
5.	Míra	77	5.	Kšeftař	78	5.	Vanda	85
6.	Broňa	82	6.	Lukáš	86	6.	Bětko	85
			7.	Pind'a	90	7.	Lýda	85
						8.	Terezka	85
						9.	Verčala	88
						10.	Bára	113
						11.	Áda	119

Úporné soupeření (hlavně s holemi a křivou dráhou ☺) zaujalo natolik, že se už těšíme na odvetu na příštím táboře.

O tradiční Hře o deku už je psáno jinde v tomto čísle. Díky velké aktivitě vás všech se nejen na Sněmu kmene přiznávalo spousta Orlich per, ale došlo i na pasování do titulů

lesní moudrosti. Na Stopaře byli pasováni Vanessa (JH), Klára (JH). Lesní titul Sagamor byl udělen Lůče a Ičink ši (obě JH).

Do kmene byli přijati Rosťa (JH), Terezka (JH), Seveřanka (JH), Pind'a (B) a Kšeřtař (B).

Bylo též tradičně zvoleno, na dobu jednoho roku, nové

náčelnictvo kmene ve složení: Pavel Sláma (SG) – náčelník, Broněk (SG) – ohnivec, Ivanin (JH) – strážce wampumu a Ičink ši (JH) – písmák.

Výprava byla parádní koupací, ikdyž ji předčasně ukončil déšť. Největším zážitkem pro zúčastněné bylo umění holčiček postavit si stan nad mravenišťem, a když začali mravenci kousat, žádnou nenapadlo postavit si stan jinam. Uměly jen hystericky ječet a jít byvakovat někam ven do začínajícího deště. Ó ta samostatnost ☺.

A pak se uprostřed her, soutěží, plnění Orlich per přiblížil konec táboření a s ním i tradiční závěrečná hostina. Za stálého deště letos hodujeme ve vikingské hodovní síni v záři svíček.

Sluníčko po pár dnech poprvé uvidíme až poslední den při balení tábora. Děkuji všem kdo se na rychlém a kvalitním úklidu tábora podíleli, všem těm kdo přiložili ruku k dílu.

Pár otázek z XVII. Letní expedice Vlků

Lůča a Jana (JH)

Vanessa

Redakce: Změnila jsi už od tábora tvůj písklavej hlas?

Vanessa: Ne ... náhodou kamarádka říká že pištím jen když mluvím rychle

Redakce: Chutnalo ti jídlo na táboře?

Vanessa: Někdy

Redakce: Kdo tě na táboře nejvíc šťval?

Vanessa: Hodně lidí hlavně užvaněná Klára.

Áda

Redakce: Je vůbec možné že jsi za celej tábor nikoho nenaštvala?

Ada: Asi ne.

Redakce: Schovávala sis na táboře bombóny před ostatníma a jedle je sama?

Ada: Ne!!

Redakce: Myslíš, že na tebe sedí, že jsi typická blondýna?

Ada: Ne (*Jak to? Vždyť ty vůbec nemyslíš!! - poznámka redakce*)

Redakce: Jak ses cítila když Franc řekl ze se chováš jako 5-ti leté dítě?

Ada: Myslela sem ze mu rozbiju hubu.

Redakce: Byla jsi spokojená se svou družinkou?

Ada: Jasně, hodně. (*Ještě aby ne.. Ta by dostala! - poznámka redakce*)

Terka

Redakce: Co říkáš na to, že byl Broňa zvolen ohnivcem??

Terka: Je mi to ukradený. Nevím co je ohnivec....

Redakce: Jsi ráda ze jsi byla přijata do kmene??

Terka: Jo.

Redakce: Proč sis na táboře tak oblíbila Miru? Čím tě zaujal??

Terka: Nevím...dobře se s nim kecá.

Redakce: Chtěla bys jet ještě na tábor??

Terka: Bez pochodu jo.

Redakce: Jaká hra se ti nejvíc líbila??

Terka: Ručníkový fotbal.

Betka

Redakce: Kdo je hezčí Adam nebo Broňa??

Betina: Oba dva jsou držky!

Redakce: Jak bys popsala chování ostatních na táboře?

Betina: Celkem dobrý. Všichni byli v klidu ale občas mě někdo nas...

Redakce: Zhubla jsi na táboře??

Betina: Jo.

Redakce: Co ti na táboře chybělo??

Betinka: Kočičky...